

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

XIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

Nullus meretur, nisi in hac vita. Henricus Gorichem, Lombardi interpretes, hæc breviter ita exponit: *Sententia Magistri stat in tribus propositionibus, quarum prima est hæc: Mala voluntas damnatorum, prout existit extra merendi statum, est pœna & non culpa nec peccatum.* Hanc Magister insinuans, querit primo: *utrum verum sit, quod dicit Augustinus, quod in malis & damnatis non est facultas peccandi, cum tamen continue habeant malam voluntatem?* Et respondet secundum quosdam, quod illa mala voluntas non est peccatum, sed pœna. Secundum alios verò, est culpa, sed per eam nihil demerentur, quod non sunt in statu demerendi. Magister autem primam opinionem approbat, scilicet, quod talis voluntas sit pœna: quod, sicut cedit bonis ad gloriam, quod non possunt habere malam voluntatem, ita malis in pœnam, quod non possunt habere bonam voluntatem.

XIV. Vixit Petrus Lombardus seculo post natum Christum duodecimo, Parisiensem Episcopatum adeptus, connivente Philippo, ejusdem Ecclesie Decano, Fratre Regis Francorum, qui, ut dicunt, electionem suam concessit eidem; ita supplementum Chronici Sigberti Gemblacensis, ad ann. M C LX. Cujus sententiæ ab eo tempore in Christianorum Scholis, præter articulos XXVI, in quibus Magister à Scholasticis Doctoribus rejici solet, seu, ut illi loquuntur, *communiter non tenetur*, velut oracula quædam publicè tradebantur, & in sequenti tempore, etsi scisis in sectas, è quibus eminent Thomistæ & Scotistæ, Suareziani & Vasquetiani, ejus affectis, magnâ & incredibilem Commentariorum mole, in quibus denique ipsi Pontificii, Melchior Canus, Dominicus Soto, Alphonsus Salmeron, aliique methodum & dicendi artem, tantæ confusionis & obscuritatis pertæsi desiderarunt, exponebantur. Nos unius tantum alteriusque, qui nunc nobis ad manus est, sententiam audiemus.

XV. Igitur Eustachius Bonaventura, Alexandri Aensis, primi in Magistrum Commentatoris, discipulus, qui obiit idus Julii, Ann. M CC LXXIV. Eccl. Rom. Cardinalis & Ordinis Minorum Generalis, *cujus doctrinâ mirificè delectatum esse Clementem IV. P. P. Platina refert, & quem Johannes Gerson, Cancellarius Parisiensis, recensente in præfixâ operi commendatione Jacobo Wimphelingo, Sletstatensi Theologiæ Doctore, singulariter inter omnes Doctores Catholicos, (pace omnium salvâ) idoneum & securissimum ad illuminandum intellectum & ad inflammandum affectum, judicat; Magistri quæ-*